

IRODALOM.

Középiskolai matematikai lapok. A matematika szolgálatában álló eme ifjúsági lapra a mathezis iránt érdeklődő előfizetőink figyelmét felhívjuk. E lapok algebrai, geometriai, trigonometriai feladatokat tűznek ki s azok megoldását közlik. Megtalálhatók benne a múlt évi matematikai érettségi feladatok. Az előfizetési ár egész évre 2 frt., mely összeg az új szerkesztőhöz Rácz László főgymn. tanár urhoz (Bpest Hunyadi-tér 11. sz. I. em. 19.) küldendő.

Magyar olvasó könyv. Ritka szépen összeállított olvasó könyv jelent meg Badics Ferencz dr. budapesti I. ker. gymn. igazgató szerkesztésében. Az egész könyv három részből és több fejezetből áll. Az első részben népmesék és mondák, tanító mesék és példázatok, magyar közmondások és szólás módok és szójátékok vannak: a második rész a történeti mondákat közli, még pedig a görög államalakulás és szabadságharc korából, magyar történeti mondákat és elbeszéléseket az Árpád-házi királyok korából, a harmadik rész a magyar földet és népet mutatja be hazafiai és katona dalokban. A magyar föld (Bataton, Tihany, Vág völgye, Vaskapu) leírását adja, végül a magyar népet jellemzi (A magyar ember és a hal. A rokkant szekér. Találkozás a betyárokkal, Téli hajtó vadászat). Végül a mi Badics dr. olvasó könyveiben új dolog, 18 gyönyörű kivitelű kép szolgál az egyes szövegek megértésére. A valóban szép és értékes könyvet magánolvasmányul is bárkinek szívesen ajánljuk. Megrendelhető Bpsten a Wodianer cégnél Andrassy ut 21.

A magyar nemzet története Valahányszor kiadója, a Lampel R. féle udv. könyvkereskedés (Wodianer F. és fia) Budapesten küld be hozzánk ismertetés véget a Szalay-Baróti-féle nagyszabású milleniumi dísz és emlékműnknek a «Magyar nemzet történetének» egy folytatásos új füzetét mindannyiszor csak lelkesedéssel fogadjuk azt. Tartalmát feszült érdeklődéssel lapozgatjuk át, képeiben gyönyörködünk s egészben véve mindannyiszor büszkélkedő megnyugvással nézünk az ezredéves ünnepélyek elébe, melyeknek emléket fenn fogja tartani e monumentális nemzeti irodalmi alkotás még akkor is ha a múlt ünnepégek zaja rég el mosódott.

Szerkesztői telefon.

R. Gy. A «Merengőhöz» cz. szép költeményre irt parodia igen trivialis. Ha ismeri lapunk irányát, hogy képzelheti, hogy ilyen dolgot fölveszünk? G. Gy. Szombathely. Hogy képzelheti, hogy az olyan verset közöljük, melynek végső szaka ez:

Kalapot emelek előtted, oh tavasz!
Lelkemből új meg új érzület fakad!
Szivemből epedve vártalak tégedet
S hozzád száll e szó: Üdvözlégy kikelet.

Az idei tavasz előtt bajos kalapot emelni, mert náthát kaphat érte jutalmul. Kovács I. H.-M.-Vásárhely. Szeresse meg az Ah-félet. A kérdézet tanító mehet az orvosi pályára, de a latinból okvetlenül érettségét kell

neki tenni. Hogy az egyetemen a nők kaphatnak-e stipendiumot, azt a kultuszminiszter ur mondhatná meg, — mi nem tudjuk. Bartha P. Déva. Ha az elhunyt jó barát közleménye kezünkbe akad, kérését szívesen teljesíthetjük. Németh P. Pécs. Az illusztrációkat tussal kell készíteni jó nagyra, mert ha beválnak, mi ugyanis kicsinyíteni fogjuk. Arczképeket s életrajzokat az idén nem közlünk. 2554-ik előfizető. Szombathely. Ha az egyik iv tele van, írjon másik ivre is. Livius, Székesfehérvár. 1. «A nürnbergi tölcser» az a bizonyos tölcser volna, a melyen át a hanyag deak fejébe a tudományt bele lehetne önteni. 2. Hogy Petőfi hol halt meg? Azt az egész magyar nemzet szeretné tudni, csak azt tudjuk, hogy a segesvári csatában esett el. 3. Az igazi (t. i. Titus) Livius mindenestre különb aláírást használt, mint maga. Hodács A. Szeged. Igaza van, — de azt hisszük, azért nem nehezted. Előbb kellett volna beküldenie. Kohn I. Budapest. Pályázhat, ha az osztálytársak köre előfizetője a lapnak. A czimszallagot mindenestre jó lesz mellékelni s a jelíges levélben igazolni, hogy csakugyan tagja a körnek. Trammer S. Budapest. A II. oszt. tanulóknak olvasmányul a következő munkák ajánlhatók: Aesopus: Tanulságos mesék. Andersen Regék és mesék. Bém K. A kis lepkegyűjtő. Benedek Elek: Székely mesemondó és a Magyar mese és mondavilág. Boros G. 300 aesopusi mese. Dandes A. Egy hajó története. Fáy A. Válogatott meséi. Fényes E.: Utazások az északi sarkvidéken. Gaal Mózes: Ifjúságkönyvtár. Friedman Iona Arad. Ha közölni fogjuk akkor jó, ha nem jelenik meg, akkor az már magában is elég bírálat. A közlést azonban, ha bevállik is, mostanában nem ígérhetjük meg, — talán a vakációban. Kukuberger Henrik. Székesfehérvár. A «Hozzá»-féle verseket mi a papirkosárba szöktük dojni. K. B. Annaira tül vagyunk halmozva munkával, hogy képtelenek vagyunk most levelet írni. Az emlékbeszédnek ki kell tervezkedni a nemzet életének nevezetesebb mozzanataira, azokra, melyek legjobban feltüntetik a nemzet életképességét. A Pályamunkát most illusztráljuk. Polgári Gy. Debreczen. A miniszteriumhoz intézendő kérvényre 50 kros bélyeg kell. A színmegkülönböztetési képesség azt jelenti, hogy megismeri-e az egyes színeket, a görög-ből fordított yers még aránylag a leggyöngébb; a Fel-tamadott és Ószi harmat után megjárja. Az emléksorokat közölni fogjuk. Nagy Gy. Sepsz Szt. György. A küldött dolgozat a határ idén túl érkezett ugyan meg, de mert jól van megírva, talán a vakációban napvilágot lát. L. A. Megérkezett. Kérjük előfizetőinket, hogy a hiányzó lappéldányok megküldéséért ne zaklassák a szerkesztőt, hanem forduljanak a kiadóhivatalhoz, honnét mindenkinek igen szívesen megküldenek minden hiányzó számot. Kijelentjük, hogy a szerkesztőség a hozzá intézett ilyenemű felszólalásokra nem reflektál, legfeljebb akkor, ha valaki többszöri kérés után sem kapna a kiadóhivataltól lapot, a mit föltételezni nem vagyunk hajlandók. — Több kérdésre a jövő számban.

«Kosmos» műintézet nyomása, Budapest, VI., Aradi-utca 8.

TANULÓK LAPJA

A KÖZÉPISKOLAI IFJUSÁG SZÁMÁRA.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Megjelenik minden vasárnap.

SZERKESZTI:

Dr. RUPP KORNÉL
főgymnasiumi tanár.Kiadja a „Kosmos” műintézet, kő- és
könyvnyomda és hírlapkiadó részv.-társ.

SZERKESZTŐSÉG:

Budapest, IX., Soroksári-utca 31.

KIADÓHIVATAL:

Budapest, VI., Teréz-körút 23. sz.

HIRDETÉSEK

telvéletnek és jutányosan számítatnak

A visszatérő tavasz örömei.

Szeretlek szép természet! Öledben szívesen keresek szórakozást a komoly munka után s te felnyitod titkos mélyeidet s a szív nem tud eltelni szépségeiddel; nálad találok enyhülést, ha a munkában ellankadtam, vigasztalást, ha apró bajaim megronták kedvemem.

Szeretlek téged szép tavasz, ifjúság mintaképe! Látám a haldokló természetet: a lombtalan fákat, üres, néma berkeket, kopár tarlókat, melyeken csunya varjúk keresgéltek; az enyészetet e szomorú képe nyomasztólag hatott szívemre. De egyszerre csak felvidultam, az újból felszántott földön már zöldelt az új vetés. A remény zöld színe megvigasztalt, hisz az enyészet, a halál nem fog örökké tartani.

Ime a tavasz eljött, a természet fölébredett almából, feltamadt és kitüzte zöld győzelmi lobogóját. Kék ég mosolyog ránk, virágillat tölti be a levegőt, szól már az ének a berekben. Az Ur élesztő szava elhangzott, szavát meghallotta a természet; a nap éltető sugarai működésbe hozzák a szunnyadó erőket, az állatok előbujnak buvóhelyeikről, hol téli almuakat aludtak és megindul a természet nyüzsgő élete.

És ez érintetlenül hagyhatna-e valakit? Oh nem, minden élőlény örül a tavasznak, elárulja ezt a madarak vidám éneke, a bogarak züm-mögése. Örül az agg s vére megegyeszer föl-pezdül, neki is volt vidám tavasza, csak hogy az régen volt, édes emlékek tolnak emlékezetébe, fáj neki a jelen sivársága, míg meg nem nyugtatja a komoly munkában töltött élet boldogító tudata. Örönd a férfi, ki az élet küzdelmeiben kifáradt és lankadt ereje újra

éled. Örülsz te ifju, ki magadat látod a tavaszban, duzzadt erővel és szép reményekkel.

Oh jertek, élvezétek a tavasz örömeit, az élet legártatlanabb örömeit, melyek az élvezet mellett csak nemesítők, nemes vágyakat keltenek bennünk, jóra és nemesre buzdítanak és komoly munkára hívnak, élvezetet nyújtanak minden káros hatás nélkül.

Szeretlek, szép tavasz, a megújulás évszaka! Alig érinti a tavasz éltető szele arcunkat, mintha zsihbadt álomból új életre ébrednénk, erőnk megkettőződik izmaink visszanyerik rugékonyságukat, vérünk hevesebben pezseg; visszatér természetes jó kedvünk, nyomott kedélyünk felvidul, képességeink erősebbekké lesznek, szóval mi is megújulunk testben és lélekben.

És midőn csodáljuk a természet e fönséges megújulását, midőn örülünk szépségeinek, te-kintetünk az égre tapad s ajkunk a pacsirtával együtt az Ur dicséretére nyílik meg.

Feledjük, hogy röghöz vagyunk kötve, lelkünk elhagyja por hüvelyét s a magas régiókba emelkedünk, hol a szeráfok dala zeng.

Oh jertek ti mindnyájan a tavasz örömnepére, míg ártatlan kedélyvel örvendhetek azon, mert gyorsan folynak ifjúságunk évei.

Oh jertek, örüljétek s halljátok meg a természet munkára hívó szöveget. Komoly munkára fel, különösen most, midőn a második évezredbe lépünk, adjon erőt a lelkesedés szent tüze, mert ne feledjük, hogy a hont nagygyá csak fainak önzetlen munkálkodása teheti. E gondolat vezesse lelkünk, midőn tavaszának örömnepére sietünk!

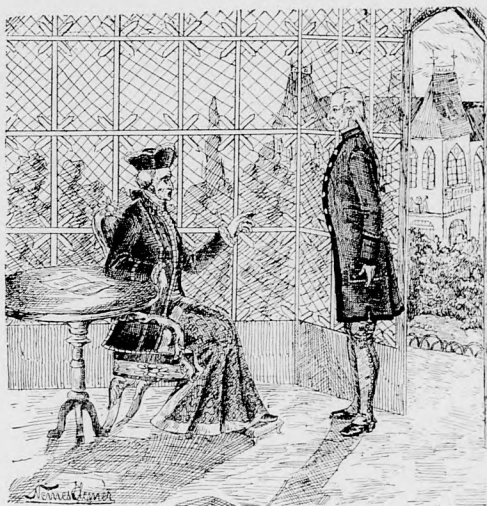
L. G.

MIAMIS KIRÁLY.

Irta: WALDEN EDMUND.

— Ments Isten, ezredes ur. Először felfoguk keresni Richardot, jó napokat töltünk vele s csak azután halunk meg, — mondá Allan, ki odaadó szeretettel csüngött Richardon.
* Az öreg lord szolgájára tekintett és így szólt:

— Hát te még mindig reménykedel?
— Hiszek és remélek, mert tudom, hogy Isten álomban is beszélhet szolgálival. Erős

meggyőződés, hogy Sir Richard életben van még.

Gyenge pir borította el az aggastyán arcát, a ki így szólt:

— Mielőtt meghalok, még egyszer keblemre szeretném ölelni Richardot.

Gyors lépteket lehetett hallani az ut felől; a lord észrevette ezt s kérde:

— Edmund?

Allen igenlőleg intett fejével.

A fiatal báró közeledett a lordhoz; hosszú, nyulánk alak volt, lovagló öltöny volt rajta, a mely nagyban emelte testi szépségét. Kezében háromszögű kalapjával, mosolygva s magát tiszteletteljesen meghajtva így szólt, — a szokottnál gyengébb hangon. — Örülök, kedves nagybátyám, hogy ily jó színben van.

— Jó reggelt, Edmund — válaszolt nyugodt hangon a lord, — te tovább maradtál el, mint szándékos volt.

— Üdülésre volt szükségem és azért Sir Egon Walternál való látogatásom után, még

néhány napig részére vadásztam a tavon. Csak késő este jöttem meg tegnap.

— Háborúról te is hallottál már valamit?

— Igen, legnagyobb bámulatomra. Hisz az egész város tele van ezzel; a lakosság izgatott. Sajnálom, hogy nem vagyok katona, de azért eleget fogok tenni kötelességemnek.

— Tehát Stacket-Harbourba már tudnak erről?

— Azt beszélnek, hogy a francziáknak Montrealnál egész hajórajuk van és hogy több ezer ember nyomult előre. De ez aligha igaz, mert csak kellett volna valamit hallani erről a hatóságoknak is.

— Oswegot fogják először megtámadni és ha hosszabb küzdelemre szánták el magukata francziák, akkor bizonyára ők fognak először támadni. A mi embereink még aligha készültek elő a háborúra.

— Csak ez ne történjék meg. De majd mindjárt belovagolok a városba és tudakozodom a kormánytól a dolog felől. A hirt rögtön meghozom kedves nagybátyámnak.

— Jó, csak menj. Jó reggelt kívánok. Edmund meghajtotta magát és a park kapujánál felült lovára, melyet már készen tartott számára a lovász.

A kapuban két alak állott. Az egyik nyulánk férfit volt, öltözete a hajósokéhoz hasonlított. Rikító vörös shawl volt rajta, melynek végei virágos mellényét vertek, magas száru csizmát hordott, nadrágjának színe hasonlított mellényéhez.

A másik még ifju volt; öltözete azt mutatta, hogy a határszéli erdőségekből való.

Bob Green, mert ő állott itt Johnnal, bebo csáttatást kért, de a lovász elutasította őket.

Bob ezt társa egyszerű, igénytelen öltözékének tulajdonítja és így szólt:

— Megmondtam, John Master, hogy ha ily előkelő urakhoz megyünk, ki kell huzni magunkat a mennyire csak lehet, mert másképen nem is fogadnak bennünket. Sokat forogtam ily emberek körül, tudom, mi a szokás.

John mosolygott.

— Azt hiszem Bob, a hirt tudtára adhatom a lordnak ebben a vadászingben is; nem kérek én tőle semmit, hanem ellenkezőleg hozok.

— Jól van. De hát a mellett nem szabad megfélemlíteni az uritól sem — mondá Bob, mialatt büszkén pillantott shawljára és ékes mellényére.

Majd így szólt:

— Megpróbálom, beszélek még egyszer evvel az emberrel

Épen oda akart lépni a szolgálóhoz, de az keményen kiáltotta neki:

— Vissza, jön már az uram.

Sir Edmund közeledett s bámulva nézett a két jövevényre.

— Kik ezek az emberek, Fred — kérde a szolgálótól és mit akarnak itt?

— Szemtelen csöcselék. Beszélni akarnak Mylorddal, bizonyosan szeretnének tőle valamit kikönyörögni.

Sir Edmund hangja ismerősnek tetszett a két idegennek, a kik a hang hallatára egymásra néztek.

Amint a koldulást említette a szolgáló, Bob, kinek hiúságát mélyen sértette, így szólt a szolgálóhoz:

— Ne sokat beszélj, nyomorult lakáj. Ha még egyszer előhuzakodol a koldulással, a nya-

kadra hágnak. Nem koldusokkal, hanem gentlemanokkal van dolgod.

Sir Edmund lóra szállott és így szólt erős hangon. — El innen legények, mert különben dolga lesz ennek a korbácsnak is.

— Vagy úgy? — mondá Bob és odaállított a ló elé. — Még a korbácsot is megkóstoltatná velünk? Talán jobb lenne, nem ily keményen beszélni velünk.

Allen, ki hallotta a szóváltást közeledett feljűk.

— Atkozott ficzkó, menj innen, mert agyon tipratlak!

— Mondok valamit, Sir Edmund, — mondá

Bob nyugodt hangon, mialatt megfogta a nyugtalanuló ló kantárszárát, hogy azt megfékezze, — becsületes emberek vagyunk, nem kérünk semmit, hanem hirt hoztunk a lordnak az Ontarióról. Ön is csak örülhet annak a hírnek — folytató gúnyos nevetéssel, a mint észrevette, mennyire elhalványult a szavaknál a báró.

— Takarodjál szemét népség, a Mylord beteg, meg aztán ilyen magatok fajta emberrel szóba sem szokott állani. El innen, mert majd szölok a cselédségnek.

Most odalépett az öreg Allen s azt kérdezte:

— Honnan hoztak hirt?

— Az Ontarióról. A lord bizonyára csak örülhet majd neki. Talán Ön a lord?

Allan mosolygott e kérdésre, jóllehet nagyon meglepte őt a két idegen szándéka.

— Jertek tehát be, emberek. Sir Edmund ön meg fog bocsátani.

— Csak nem lesz oly örült ön is, hogy be-eressze ezt a két ficzkót a lordhoz?

— Miért ne, Sir Edmund, hátha jó hirt hoztak.

— Igen, jót is, rosszat is, ahogy vesszük. De tulajdonképen mégis csak jó, a mi hírünk.

Ha nem ön a lord, akkor vezessen el tehát hozzá, ott majd elmondjuk mondókánkat.

— Jertek csak utánam.

Bob és John erre bementek a parkba, amit Sir Edmund, ki nyugtalanul és halványan ült lován, szó nélkül tekintgetett.

— Kicsodák vagytok hát?

— Én Bob Gréen vagyok, foglalkozásomra nézve hajós, az egész Ontarion ismernek. Ez meg Burns John, az öreg Burns fia, akinek ott a tó mentén van a farmja.

— No jó és mit akartok itt a Mylordnál?

— Hm, öreg barátom, mi az Ontarioról jö-vünk, sok különös dolgot láttunk s tapasztal-tunk ott, el szeretnénk neki egyet-mást mondani.

— Csak ki vele, mondá gyorsan az öreg.

— Igen, — válaszolá Bob, mialatt fültövét vakarta és egyuttal visszatekintett Sir Edmundra, — de a mi hírünket nem lehet ám mindenkinek elmondanunk, csak Lord Som-mersetnek szól az.

Allen észrevette Bob pillantását és ez csak fokozta kíváncsiságát.

— Csak egyet mondjanak meg: Hírük a Duke of Richmondra vonatkozik?

— Igen. Eltalálta.

(Folytatása következik)

A tanulóifjuság millenáris utazására vonatkozó utasítások.

Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur rendeletéből, felajánlotta szolgálatait a válás- és közoktatásügyi miniszter urnak a hazai tanintézetek növendékeinek és az azokat kísérő tanerőknek az ezredéves kiállítás megtekintését célzó tömeges kirándulásai szervezésére.

Azon messzemenő könnyítések alapulvételével, melyeket az ezredéves kiállítás elnöke a szóbanlevő tömeges kirándulások elősegítése céljából engedélyezni méltóztatott, a részletekre nézve a következő felvilágosításokkal szolgálhatunk:

Utazási költség.

a) Az összes nyilvános jelleggel felruházott hazai tanintézetek tanulói és az azokat kísérő tanerők személyvonatokon a II. osztályban III. osztályu egész jegy árán, a III. osztályban pedig egy III. osztályu féljegy árán utazhatnak. Két 10 éven aluli gyermek annyit fizet, a mennyit egy tíz éven felüli. A tíz éven aluli gyermekeknek a kedvezmény e szerint 50 százalékot tesz.

Falusi és tanyai elemi iskolák növendékei (földmivesek gyermekei), a mennyiben 10 évnél idősebbek, a III. osztályban III. osztályu féljegyárán, a mennyiben 10 évnél nem idősebbek, egy harmadosztályu jegy negyedárán utazhatnak.

Szállás.

b) A tömeges kirándulásban résztvevő felső- és középiskolák, tanítóképezdek, felsőkereskedelmi iskolák, polgári, felső nép- (fiu) iskolák növendékei és az azokat kísérő tanárok és tanítók az V. ker. állami főreáliskolában (Markó-utca 20), V. ker. állami főgymnasiumban, a VI. ker. főreáliskolában (Lovag-utca 18), a VII. ker. állami főgymnasiumban (Barcsay-utca 5. sz.), a gyakorló gymnasiumban és végül a városi elemi iskolák növendékei és tanerői a VIII. ker. áll. főgymnasiumban (Trefort-utca 8. szám.);

a tanítónő-, óvónőképezdek, a felsőbb- és polgári, valamint az elemi leányiskolák növendékei a VI. ker. áll. polg. iskolai tanítónőképezde, nemkülönben a II. ker. áll. tanítónőképzőintézetben berendezett tömeglakásokban.

A falusi és tanyai elemi iskolák növendékei végül a kiállítás igazgatósága által épített barakkban szállásoltatnak el.

A podgyász megőrzéséről és a lábbeli tisz-

togatásról az iskolákban berendezett lakásokat illetőleg gondoskodva van.

c) A tanintézetekben elszállásolt ifjuság és azt kísérő tanerők következő élelmezésben részesülnek: Reggelire kapnak egy nagy pohár kávé két süteménnyel, ebédre levest, marhahúst mártással (esetleg főzeléket peccsenyével, székelygulyást vagy pörköltöt) és téstát, uzsonnára egy pohár kávé két süteménnyel, estére rendszeren hideg vacsorát (pld. retket vajjal, vajjas kenyeret, henteszikkéket stb.) kivételesen egy tál meleg ételt.

A barakban elhelyezett földmives gyermekek és azt kísérő tanerők a népkonyhában kapnak reggelit, ebédet és vacsorát; míg a tanintézetekben elszállásolt ifjuság, még pedig a fiu növendékek a reggelit szállásukhoz közeleső kávéházban, az ebédet a kiállítás egyik csárdájában, a vacsorát szállásukon avagy a kiállítás területén; a leány növendékek, a reggelit és vacsorát szállásukon, az ebédet a kiállítás területén fogják elkölteni.

Uzsonnáját mindkét nembeli ifjuság a kiállítás területén fogja megkapni.

Kalauzolás.

d) Az ifjuság vezető tanárai, illetve tanító és tanítónői a kiállítás kalauzai vezetése mellett tekintik meg a kiállítást és a fő- és székvárost.

Jegyfüzetek.

Az ezredéves orsz. kiállítás igazgatósága a tömeges felrándulóknak jegyfüzeteket bocsát rendelkezésére, melyekben a menettérti jegy a három napi tartózkodásra szóló lakásutalvány, a reggeli, ebéd-, vacsora- és uzsonnajegy, 3 beléptijegy együtt foglaltatik.

A jegyfüzet ára megrendelésnél előre fizetendő. Harminez jegy-füzet után egy-egy jegy-füzet díjmentesen bocsátatik rendelkezésére az ifjuságot kísérő tanerőknek.

A jegyfüzetek ára a következő:

a) III. osztályu menettérti jegyet és a felsorolt egyéb utalványokat és jegyeket tartalmazó jegy-füzet kerül felöltöttek és 10 éven felüli gyermekek részére:	
ha a XIV. von. állomásról utaznak 9 frt — kr.	
» XIII. » » » » 8 » 50 »	
» XII. » » » » 8 » — »	
» XI. » » » » 7 » 70 »	
» X. » » » » 7 » 40 »	

ha a IX. von. állomásról utaznak 7 frt 10 kr.	
» VIII. » » » » 6 » 85 »	
» VII. » » » » 6 » 60 »	
» VI. » » » » 6 » 35 »	
» V. » » » » 6 » 10 »	
» IV. » » » » 5 » 85 »	
» III. » » » » 5 » 60 »	
» II. » » » » 5 » 35 »	
» I. » » » » 5 » 10 »	

b) Személyvonaton III. osztályban utazó 10 éven aluli gyermekek részére:

ha a XIV. von. állomásról utaznak 6 frt 95 kr.	
» XIII. » » » » 6 » 70 »	
» XII. » » » » 6 » 45 »	
» XI. » » » » 6 » 30 »	
» X. » » » » 6 » 15 »	
» IX. » » » » 6 » 05 »	
» VIII. » » » » 5 » 9 »	
» VII. » » » » 5 » 80 »	
» VI. » » » » 5 » 65 »	
» V. » » » » 5 » 50 »	
» IV. » » » » 5 » 35 »	
» III. » » » » 5 » 25 »	
» II. » » » » 5 » 10 »	
» I. » » » » 4 » 95 »	

c) Személyvonaton III. osztályban utazó 10 éven felüli iskolások (földmivesek gyermekei) és az azokat kísérő tanerők részére:

ha a XIV. von. állomásról utaznak 6 frt 65 kr.	
» XIII. » » » » 6 » 15 »	
» XII. » » » » 5 » 65 »	
» XI. » » » » 5 » 35 »	
» X. » » » » 5 » 10 »	
» IX. » » » » 4 » 85 »	
» VIII. » » » » 4 » 60 »	
» VII. » » » » 4 » 35 »	
» VI. » » » » 4 » 10 »	
» V. » » » » 3 » 85 »	
» IV. » » » » 3 » 55 »	
» III. » » » » 3 » 30 »	
» II. » » » » 3 » 05 »	
» I. » » » » 2 » 80 »	

d) Személyvonaton III. osztályban utazó 10 éven aluli falusi iskolások (földmivesek gyermekei) részére:

ha a XIV. von. állomásról utaznak 4 frt 65 kr.	
» XIII. » » » » 4 » 40 »	
» XII. » » » » 4 » 15 »	
» XI. » » » » 4 » — »	
» X. » » » » 3 » 85 »	
» IX. » » » » 3 » 70 »	
» VIII. » » » » 3 » 60 »	

ha a VII. von. állomásról utaznak 3 frt 45 kr.	
» VI. » » » » 3 » 30 »	
» V. » » » » 3 » 20 »	
» IV. » » » » 3 » 05 »	
» III. » » » » 2 » 95 »	
» II. » » » » 2 » 80 »	
» I. » » » » 2 » 65 »	

A nem állami kezelés alatt álló vasutak és pedig: az arad-csanádi egyesült vasut, a győrsopron-ebenfurti vasut, a szamosvölgyi vasut, az ung-völgyi h. é. vasut és a déli vasut állomásairól utazóknak ugyancsak a kiállítás igazgatósága szolgáltatja ki a jegyfüzeteket. Ezek árait illetőleg esetről-esetre ad felvilágosítást az igazgatóság.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság győri, esztergomi, n. marosi, földvári, paksi, mohácsi állomásairól hajón is tehető az utazás, ha a kirándulók száma eléri a 350-et. A mérsékelt áru menettérti jegyek ára felül felvilágosítást készséggel ad a kiállítási igazgatóság.

Szervezés.

A tömeges felrándulások helyi szervezése az illető vidéki tanintézetek igazgatóságának kezében van letéve. Ez eszközli a résztvevők előjegyzését, a jegyfüzetek kezelését, kiosztását, a felrándulás időpontjának, az utazás programjának megállapítását.

A felrándulás határnapja jóváhagyás végett az ezredéves orsz. kiállítás igazgatóságával legalább 15 nappal előbb közlendő, hogy a szállás és ellátás biztosítása és a jegyfüzetek kiadása iránt az intézkedés megtörténhessék.

Az egész kiránduló csoport együttesen utazik Budapestre és ugyanazon vonattal hagyja el a fő- és székvárost.

Utazás és tartózkodás.

Legalább 20 tanulóból és tanerőből álló csoport veheti igénybe a jegyfüzet kedvezményt, — de kívánatos, hogy a jelentkezők minél többen legyenek.

A tanintézetek június hó 16-tól szeptember 25-ig állván rendelkezésre, csoportos felrándulás csak ezen időközön belül rendezhető.

A kirándulók külön vonatot is vehetnek igénybe, ha az egészben fizetendő menetdíj által a megteendő ut minden kilométere után 2 frt 40 kr. biztosítatik a magy. kir. államvasutaknak. Ezen határozmány alól az igen távol fekvő állomásokról utazó csoportokkal szemben és ha a kirándulók száma az 500-at eléri, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur-

től esetről-esetre kikérendő engedély alapján kivételek is lesznek tehetők.

Az egész csoportnak a tartózkodás egész ideje alatt való együttmaradása feltétlenül kötelező.

A kirándulókat érkezésüknél a kiállítás ka-

lauzai fogadják és kísérik szállásukra, onnét a kiállításba. A délutáni órák a város nevezetességeinek megtekintésére lesznek fordíthatók.

Az ezredéves orsz. kiállítás igazgatósága.

Az első fecskék.

— A «Tanulók Lapja» számára írta: *Harsányi Béla.* —

Aludt a házba' minden akkor,
Hogy megjövénék pitymalatkor;
A nap félarczczal néze messze,
Mikor leszálltak az ereszre.

Csicsergve jobbra-balra néztek:
Meg van e még a régi fészkek?
Veszik a kárt apróra számul —
Füstette kémény rájok bámul . . .

«Letört a széle,» sir az egyik;
Csipog a más: «Bélése vedlik.»
És összebujnak, tervezgetnek:
«Én ezt csinálom, azt te tedd meg.»

Már minden napsugárba' játszik,
Az árnyék visszafogy a házig;
Harang is csendül: Itt a reggel . . .
. . . Tele az udvar két gyerekekkel.

El is verik a csendet sebtén.
A két kis fecske néz ijedten —
Csak egyre nő a pajkos lárma . . .
S ők elrebbennek más határra.

A két gyerek ujong: »A fecskék!
Indulnak is, hogy megkeressék;
A szomszédságot járják szerte:
«A két fecskénk nem látták erre?»

Megtérnek lassan, búslakodva:
Sehol nem értek fecskenyomba.
A fészket nézik . . . köny a szembe —
Hát . . . a két szürke vendég benne.

Kiáltni, szólni szót se mernek,
Lépkednek nesz nélkül a kertnek;
A vén topolynál meglapulnak,
A fecskepárra úgy bámulnak.

Elfutnak oszt' a tornáczvégig.
Egy ablakban szegfű fejrlik
Közötte sok mázos cserepnek —
Azon ők halkal bezörgetnek.

Vén ember ül az asztal mellett;
Elérte már a téllehellett
Haja fényesre szórva hóval . . .
Mosolyg s remegve, tompán szólal:

«Jó gyermekim, miért jövétek?»
«Ni ideszól a fecskeének!
Ugy montad régen még a télbe':
Ha látnám őket épen, élve . . .»

«Hát jöszte nézd meg a kis fészket;
Előkeressük zsöllyeszéked,
A kerthe huzzuk; onnan látható . . .
Tavasz van újra, édes nagyapó!»

Segíts magadon és megsegít az Isten.

— A Tanulók Lapja számára írta: *Tevelő Mihály.* —

Bohuszláv, szólt az öregebbik Purjecz öcséséhez, menj csak oda az ajtóhoz, hallgatózál egy kicsit, hogy kin van a sor, ha még soká tart, elmegyek, mert istók ucsese fázom. S felhajtva kabátja gallérát, kezét pedig zsebre vágva csakugyan úgy tett mintha fázna, még fogát is vaczogtatta. Bohuszláv pedig odasompolygott lábujjhegyen a diszterem ajtajához, a kulcslyukhoz szoritotta fület és figyelt. S a mint jött úgy vissza is ment mindjárt társaihoz.

— Már Péter szerepel, sugta oda nekik, olyan lelkesen olvas, mintha kenyere volna a felolvasás. S így hát előbb Bélának tapsoltak.

— Úgy látszik, felelt az öregebbik Purjecz, annak szólt. Hiszen tud a nyavalyás szavalni. De nem is csoda, már 2 hét óta egyebet sem tesz, csak azt a ronda verset tanulja.

— Na, az már igaz, szólt bele Czankó, komisz egy vers az, csupa magyar hazafi, csupa félisten az egész. Mintha már más nemzet nem is léteznék, hát mi tótok nem vagyunk-e szintén olyan dicső nemzet mint a magyarok. Hát Hurban semmi? De hiszen . . .

— Ne beszélj olyan hangosan, még meghallja valaki s azután szedheted a sátorfádat, mondá hű osztálytársa Purjecz, mi közben egy párszor megrántotta kabátjánál fogva. Az igaz, hogy soká várakoztat magára Péter. Ha tudtuk volna, hogy ilyen soká tart, nem is hívtuk volna őt. Ugy sincs egészen a mi pártunkon, azt hiszem, mert különben minek kellene itt felolvasnia. Hát nem mondhatta volna a tanárnak, hogy nincs ideje, hogy sokat kell tanulnia. Hiszen VIII. osztályu tanulót, a ki az érettségi vizsgálat előtt áll, csak nem lehet ilyenre kényseríteni.

— De ő a hibás, véli az öcsese.

— Igazad van Bohuszláv, én is azt mondom, replikál Czankó. Pedig, a mint hallottam, az atyja híres pánszláv, ott volt ő is azok közt a cseh diákok közt, a kik 1848-ban olyan vitézül harcoltak Hurban Miloszlav vezérlete alatt Budetinnál. Csak valamivel többen lettek volna akkor, hanem 2500 ember mi az? Nem csoda, hogy vissza kellett vonulniok.

Tovább nem folytathatták a politizálást, mert Kőrő Péter befejezte emlékbeszédét, a melyre lelkes tapsvihar volt a felelet. S nemsokára rá kinyílt a diszterem ajtaja, Péter lépett ki azon. Felderült arcán meglátszott, hogy erős lelki megindultságon ment keresztül, s szemé-

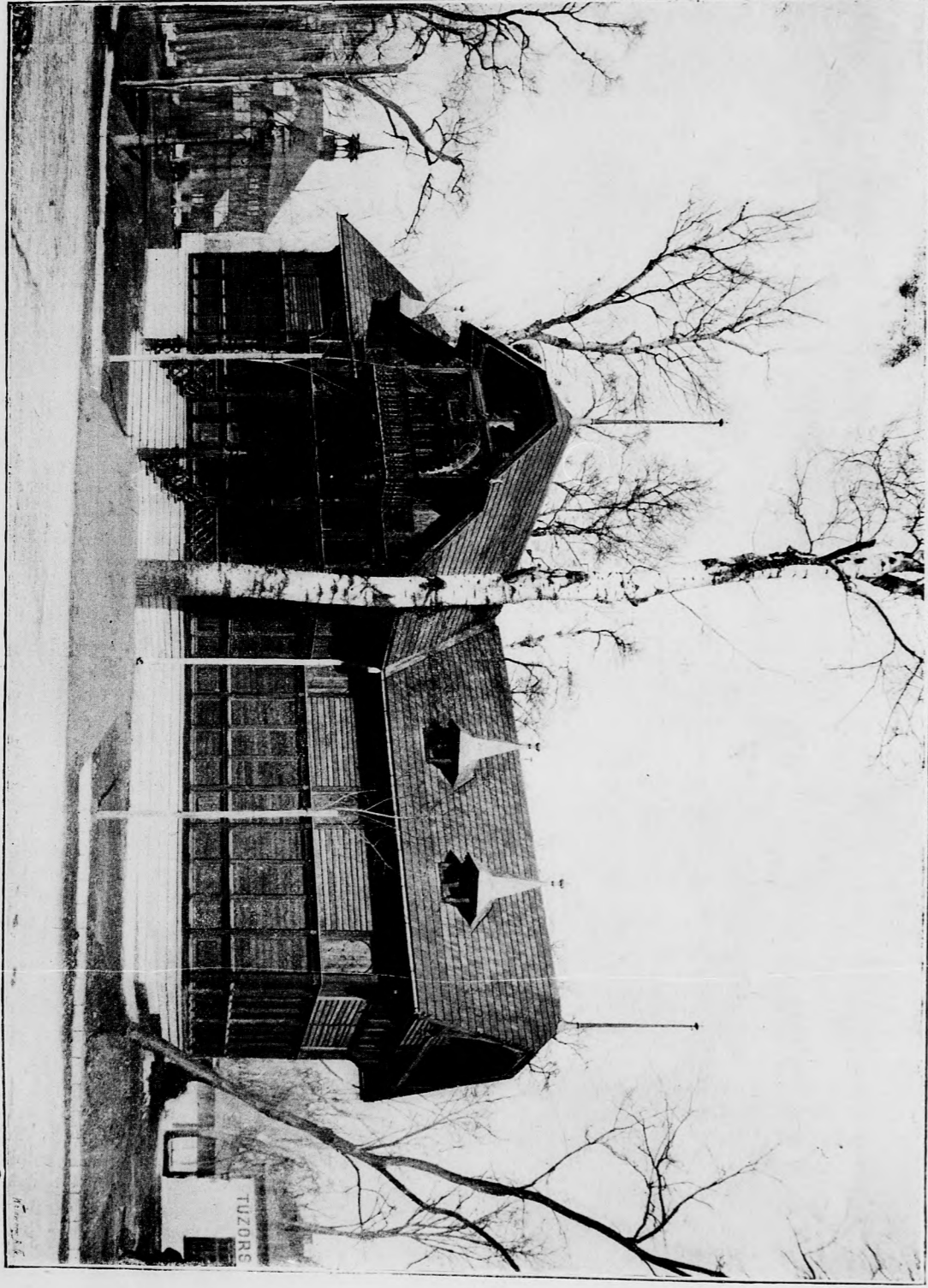
ből a dicsőség sugárzott. Nem is mindennapi dolog az, hogy ilyen 18 éves ifjunak tapssal hódol egy művelt közönség. De szépen okosan is beszélt Péter, nem használt nagyhangú üres szavakat, hanem az írásnak egyszerű és nemes módjával fejezte ki azt, a mit szíve mélyében érzett. A magasztos érzés nem szorult cifra szavakra, úgy is kelt az hatást, a mint azt Péter is tapasztalta.

A fiuk észrevevén a kilépőt, magukhoz hívták és vele együtt lesiettek azon hátsó lépcsőn az udvarra, a honnan azután az igazgató kertjén keresztül a város fölött a vasut felé vezető úgy nevezett felső utra tértek, lassu lépésben haladtak, majd megint megálltak, élénk szóváltást folytatva egymással. Péternek, úgy látszik, nem tetszet a tervök, mert minduntalan ellent mondott a többi háromnak. De azért velök haladt. Nem volt valami jó az ut, bár országutnak csufolták a helybeliek, majd jobbra majd balra kanyarodott, itt-ott egy-egy kis forrás fakadozó vize sietett keresztül, hogy azután a réten nyugodtan folytathassa útját, egy helyütt meg éppen pocsolóvá alakult át az ut. De mind ezzel mit sem törődött a három vakmerő, elszánt ifju, hanem bátran neki mentek a sötétségnek. Mikor már egy negyed óráig mentek a rendes uton, odaérkeztek a gyalog-ösvényhez, mely azon legelőn vezet végig, a hol szabad a kutatás, t. i. ez annyit jelent, hogy ott mindenkinek jogában áll aranybányát nyitni. Ősi bányaváros ez a K . . . a hol, különösen a régi időkben óriási mértékben folytatták az aranybányászatot. Most már csak feneketlen mélységekben akadnak itt-ott egy-egy termékeny aranyérre, de azért erősen prűszkölnék még a magas kémények, még akad dolguk a zuzóknak, a hol kiválasztják a sziklatörmelékéből a nemes fémeket. Hiába! Kell az arany. S úgy gondolkoznak az emberek, hogy nemcsak az a mienk, a mi föld területén van, hanem jogunkban áll leszállani a föld gyomrába is.

Erre a szabad kutatás terére fordultak be a diákok s nem sokáig kellett menniük, mikor odaértek egy hegy oldalhoz, a hol ilyen szabad bánya megkezdett nyílása tátong. De már ott megállt Péter s határozott hangon kinyilatkozta, hogy tovább egy lépést sem megy.

(Folytatása következik.)

Képek az ezre. éves kiállításból : Erigyés főhercz. g. pavilonja.

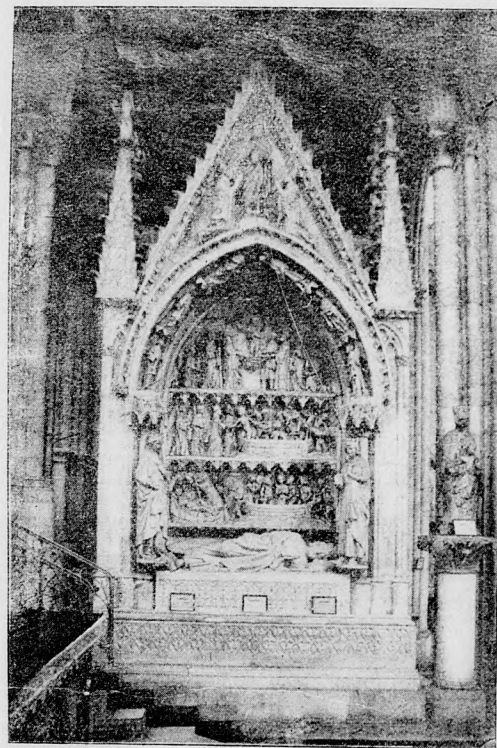
Képek az ezr. éves kiállításból : A közoktatástügyi esernök.

St. Dénis a francia királyok temetkezési helye.

Irta: Ifj. gróf ESZTERHÁZY MÓRICZ.

Az idei vakáció legnagyobb részét Franciaországban töltöttem. Meglátogattam ezen ország történelmileg nevezetes helyeit, láttam többek közt azon helyet, honnét Hódító Vilmos elindult angolországi hadjáratára, azon helyet hol elégették az orleansi szüzet, hol megkoronázták a francia királyokat, láttam magát Páris-t, hol annyi világtörténelmileg nevezetes jelenet játszódott le. Nagyon szerettem volna még azt a helyet is látni, hol azon királyok, kiknek koronázási és uralkodási helyeit már láttam, csendes álmukat aluszsák. Ezen vágyam teljesült akkor, midőn alkalmam volt St. Dénis-t meglátogatni. — St. Dénis Páristól 8 km.-nyire északra fekszik. A Gare du Nord-on elindulva alig félórányi út után St. Dénisbe érkezünk. Útközben balról hagytuk a «Mont-Martre»-t, hol hajdan a római fellegvár emelkedett, most pedig a francia nemzet nagyszerű fogadalmi temploma épül, jobbról pedig a gyárakkal elborított síkság terült el.

Maga St. Dénis egy 40 ezer lakóval bíró iparúzó város. Egy néhány kis és szűk utcán keresztül haladva, előttem állott a templom, tőle balra az apátsági épület, mely most nevelő intézet. Első pillanatra nagyon meglepett ezen egyszerű, komor, fekete épület, meglátszik rajta, hogy «megnehezült az idők viharos járása felette». Sok század éve áll már kitéve az idők viszontagságainak és az emberek pusztításainak. Az első templomott Dagobert király építtette 630-ban egy nagyon régi (4. századból való) kápolna fölé. Ugyancsak Dagobert tette ezen templomot utódjainak temetkezési helyévé. Ezen templom azonban leégett s IX. Szt. Lajos építette ezen templom helyére a mai napig is álló templomot, s benne siremléket emelt mindazon királyok sirjai fölé, kik előtte uralkodtak s ho-

zatta Dagobert előtt élt királyok esontjait St. Dénisbe. Dagobert templomából, csak a 3 ajtós főbejárat s a templom előcsarnoka maradt meg. Mindkető román stíli. Maga a templom vedig korai góth modoru.

E templomban tért IV. Henrik katolikus vallásra, hogy francia király lehessen. De mint sok más történelmileg nevezetes épület, mely a királyok korára emlékeztet, ezen templom se kerülhetett ki a forradalom pusztítását. A Convent 1793-ban megparancsolta a St. Dénis-ben

levő sírok elpusztítását. (Dimolir eis monsolées, qui rappdiraient l'effrayant souvenir des rois.)

A néptömeg vad dühvel rontott a templomba s okt. 12—25. pusztította, kifosztotta, s meggyalázta a királyok sirjait, nem kimélve azokét sem, kik a francia nemzetefet nagygyá, boldoggá tették. Az érc koporsókat ágyukká öntötték, a csontokat pedig egy meszes gödörbe dobták. Miután kifosztották a sírokat, megcsontkították a siremlékeket, a templomra került a sor: az ott levő ország zászlót, mely Szt. Lajos idejéből származott, s melyet csatában a király előtt vittek, elégették, a templom nagy értékű ablakait, négynek kivételével bezúzták, ólom tetőjét lebontották, s golyókká öntötték.

Az így kifosztott és elpusztított templomot eleinte a bölcsesség templomává, később katonai rak-tárrá s végül árucarnokká változtatták. Mind ez annyira megviselte a templomot, hogy a Convent elrendelte lebontását. Csak I. Napoleonnak köszönjük, hogy ezen templom, a benne levő műkincsekkel ránk maradt. Napoleon helyére állította a templomot s a régi kriptá mellé egy újat építtetett családja részére. Ez azonban most üres. XVIII. Lajos és X. Károly pedig mindent elkövettek, hogy a templom régi fényét visszanyerje, a bezúzott ablakokat mű-

vészies utánzatokkal pótolták, a megrongált siremlékeket helyre állították, a királyi család egynehány tagját, kik máshol nyugodtak, St. Dénisbe vitték, az elégett országzászló mintájára egy újat készítettek, s a templomot renováltatták.

Mint már említettem a templom külseje egyszerű, komor, s főbejárata meg előcsarnoka román stíli.*) Belseje azonban valóban meglepő. Korai góth modorban épült. 108 m. hosszú

*) Csak egy tornya van, ez is befejezetlen.

és 29 m. magas. 1 fő, 2 mellék és 1 kereszt-hajóval. (Párizsi Notre-Dame 130. m. h. 35 m. Chatresi dóm 131 m. h. 36'50 mm. Reimsi 138 m. h. 38 m.) Mint ez a kis kimutatás is mutatja, Franciaország nagy templomai mind fölül mulják magasságban és hosszúságban, de sehol sem tűnt fel a góth modor merészége oly szembeötlőnek, mint itt, mert a többi templomoknál a magasság arányos többi méreteivel, míg St. Dénisben a magasság a többi méretekhez képest feltűnő.

(Folyt. köv.)

Győr az ezredévben.

A győri főgymnasium ünnepélye.

A győri főgymn. millennáris ünnepélyéről a következő tudósítást olvastuk a «Győri Közlönyben.»

Szebb tartalmasabb és lelkesítőbb ünnepélyvel alig lehetett volna megkezdeni a győri ezredévi ünnepségek sorozatát, mint a minőt ápr. 15-én a Vigadó nagytermében a főgymnasium tanári kara az intézet ifjúságával rendezett.

Diszes, a város társadalmának minden osztályát magában foglaló közönség töltötte meg a nagytermet.

A program hiven a nemzet ezredéves multjához akként volt összeállítva, hogy az egyes szakaszok egy-egy korszak nemzeti életét tükrözték vissza, Színes képek vonultak el a közönség előtt, megelevenedett a magyar história és korszakról korszakra emelkedett a lelkesedés, a mi egyuttal a mai ünnepély kritikája is volt.

Az ünnepélyt az ifjúsági énekkar a «Szózat»-tal nyitotta meg, mely után «A hét vezér esküje» következett. E komoly hatású szép képet Kovács László, Major László, Rajcz Istán, Somogyi Miksa, VIII., Jerfi Géza, Varga György VII. és Navratil Nándor VI. oszt. tanulók adták elő. A szakaszt Balogh István szép szövegű tárogatójának elnéklése zárta be zenekisérlettel. A tárogatót Krécsey Ede zenésítette meg dallamosan, miről különben más alkalommal bővebb szakkritikát közöltünk.

A második rész Balogh István «Szent István» című drámai költeményének előadásából állott. Szereplők voltak: István király — Kiss István VIII. o. t. Imre herceg — Puntigám Rezső, IV. o. t. Gellért — Hanzséros Bálint VIII. o. t. Kisérője — Horváth János, VIII. o. n. p.

Asztrik — Wágner Mihály, VI. o. n. p. Pápai apródok — Kutrovác Ernő, II., Ott Ernő, II. és Váczy János, . B. o. tanulók. Gyula vezér — Jerfi Géza, VII. o. t. Hirnök — Gerőfi Gyula VI. o. t. Nemzeti géniusz — Füves Károly VII. o. t. A hit személyesítője — Hunkár Antal, II. o. t. A hazaszereteté — Gyapay Körtel I. A. o. t. A tudomány — Tower Lajos, I. A. o. t. A jogtudomány — Bély Andor, I. A. o. t. A szobrászaté — Szász Sándor I. B. o. t. A műfestésé — Fillinger Gyula, I. B. o. t. Az irodalomé — Boldini Rezső, I. B. o. t. A földmívelésé — Spáth Gyula III. o. t. Az iparé — Kaszás Jenő, I. A. o. t. A kereskedelemé — Deutsch Imre, I. A. o. t. Udvári apródok: Major László VIII., Tower Vilmos, VII. Fisher Elemér, VI. Janecz Jusztin VI. Jerfi József, V. König József, IV. Puntigám Jenő, IV. Lacza Vilmos, III. Szabó Vincze, III. Posch Károly, II. Takács Guidó, II. Háczyk Andor, II. Deutsch Ede, II. Veiszter Ferencz, II. o. tanulók.

A drámai költemény hatásos, gazdag és tömör jelenetezésű; nagy tetszéssel kísérte a hallgatóság, mely egyes részleteit meg tapsolta, végül pedig hosszú tapsviharral honorálta a szerzőt és előadókat. Mert az előadás pompás volt. Elfogódás nélkül, érzéssel és értelemmel szavaltta el kiki szerepét. Különösen kedves látvány volt a szellemek elvonulása, kik mon-dókájukat bátran szavalták el.

Az ifjúsági zenekarok megszokott nivóján magasan felül emelkedve játszott a főgymnasiumi zenekar a harmadik szakasz megnyitójául Erkel F. «Bánk-bán operájának egy szép részletét, mely után «Bánk-bán» történelmi tragédiánk 2. felvonását adták elő. Szereplők voltak: Bánk-bán Ehn János, VIII. o., Petur bán Török Jenő, Mikhál bán Riesz Frigyes, Simon

bán Füves Károly, Biberach Farkas László, VII. o. tanulók. összeesküvők Jerfy Géza, Némethy Ernő, Varga Gy., Witaszek Ferencz és Perl Gyula VII. o. tanulók. Különösen kiemelkedett Bánk, Mikhál, Petur és Biberach személyesítőinek előadása, de hibátlan volt az egész összjáték.

A negyedik szakaszt az ének- és zenekar a Hunyadi-indulóval nyitotta meg és itt már érezhető volt, hogy az előadó ifjúság felmelegedett és belelekedett a közönség elismerő tapsaitól és éljenzéseitől. Kedves pontja volt e szakasznak «Szondi két apródja» költemény szabatos és hatásos előadása, a miben részt vettek Kiss István VIII., Jerfy Géza VII., Könyig József IV. és Gyapay Kornél I. o. tanulók.

Az ötödik rész jó kiválasztott pontjainál és előadásánál fogva tán legsikerültebb pontja volt az ünnepélynek, ha ugyan fokozott lehet az egyes szakaszok és pontok közt felállítani. A kurucz korszakot elevenítette föl ezen érdekes és élvezetes szakasz. Horváth János VIII. o. t. «Boldogasszony anyánk» cz. költeményt, mit az ugyane című kvartett eléneklése követett. A kis dal gyöngye volt az eddigi szép énekeknek és zajos hatást tett. A kvartett tagjai voltak Kirschbaum Károly, VIII., Tóth Pál Huber János, VII. és Saly László V. o. tanulók. Utután Kiss István VIII. o. tanuló adta elő a «Rákóczy-nóta» című költeményt, érdekesen és végig el nem ejtve azon korszak kesergő hangjának kifejezését. Felvillanyozta most a közönséget a Rákóczy-induló lelkes ütemű eléneklése. Ehn János VIII. o. t. Rákóczy bucsuját szavaltta hatással, mire ismét az énekkar adta elő Káldy Rákóczy-Bercsényi indulóját. Deutsch Lajos VI. o. t. fejezte be az érdekes szakaszt «Mikes» ügyes és értelmes elszavalásával.

BALASSI BÁLINT.

Írta: KEMÉNY ALADÁR.

Irodalmunk derengő világát a 16. században egy hatalmas fuvalat élesztette lángra. A reformáció hatása vitatkozási kedvet és torzalkodási hajlamot plántált az írókba, de mint pusztán szellemi mozgalom, csupán a próza virágzásának kedvezett. Akkor, hogy a költészet is életre támadjon, oly szívet-lelket érdeklő mozzanatok kellett bekövetkeznie, mint a török iga. Föllendült ugyan a hazafias poézis, de híjával mindennemű magasabb színvonalnak. Átalították-e a korbéli költők a maguk ese-

A szakasz végén feljult a részletekben is bőven előlegezett tetszészvihar.

Komoly hatású volt a hatodik szakasz előadása, melyben a magyar tud. akadémia megalapításának történelmi tényét jelenezték felsőbük Nagy Pál szerepében Asztalos Jenő VI. oszt. tan., Andrássy György gr. — Wolf Béla VIII. o. t., Vay Ábrahám — Gallay László VIII. o. t., Széchenyi István gr. — Latesz Sándor VIII. o. tanulók, a jelenet beleolvadt a «Szózat eléneklésébe, mikor átmenetileg Radó Richard VIII. o. tanuló elszavalt a szózatot.

Következett 1848. korszakának bemutatása Czuczor Riadójának eléneklésével nyitotta meg e szakaszt az énekkar, mire Kiss István VIII. o. t. szavaltta el a «Talpra magyar»-t. E korszakot a «Kossuth Lajos» és «Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos» dalok eléneklése fejezte be.

A nyolcadik és utolsó szakaszt Navratil Nándor VI. o. t. a «Hymnus» elszavalásával nyitotta meg, mire Makk István IV. o. tanuló szavaltta el Balogh István «Századok alkonyán» című tartalmas költeményét, mely 1867-et mutatja már be. A költeményt az ifjúság «Éljen a király» felkiáltása kíséri s e felkiáltásukat visszhangozta a közönség éljenzése. Most a kis Gyapay Kornél I. o. tanuló lépett elő és bátran, kedvesen elszavalt Kölcsey Himnuszát. Ugyanazt elénekelte az ifjúsági énekkar és vele a közönség s ezzel a szép ünnepély műsorának előadását befejezték.

Ritka szép és lelkesítő hatású volt a gondosan összeállított, magyar ezredéves multunkat, dicsteljes küzdelmeinket szépen híven visszatükröztető ünnepély, melynek rendezéseért a nyilvános elismerés és köszönet a főrendező Acsay X. Ferencz igazgatót illeti, a kinek buzgó segédkezői voltak Lászlófi Kamill, Perény Ottmár, Tell Anasztáz és az egész tanári kar

kélyességét a korszakot mozgó nagy eszmékkel szemben kifejtetni, vagy hiányzott belőlük a valódi tehetség: kérdés tárgya: elég az hozzá hogy kidomborodó egyéniséggel köztük nagy idő multáig sem találkoztunk.

Szembeszökőbb átmenet nélkül, merőben a saját tehetségére és teremtő képességeire támaszkodva, lépett föl azon költő, ki a magyar lyrát hosszas pangásából fölemelte: Ballasi Bálint báró.

Ha igaz, hogy «poeta nascitur» ugy az ő

benne testesedett meg. Merészröptü lelket és érző szívet hozott magával a világra, a körülmények pedig még inkább kiegyengették hajlamait. Nevelője Bornemissza Péter, a lelkes vallásos költő ápolta benne a korán nyilatkozó szép szellemet, melyet olvasmányokkal is fejlesztett. A latin Marullust és a byzanci Ange-rianust forgatta nagy szeretettel, azonkívül alaposan ismerte a hazai és idegen népköltészetet. E tényezők maradandó hatást tettek későbbi működésére is, mely — bár tudatán kívül — egyesíté magában a mű és népköltést.

Poézise elválaszthatatlanul forr össze pályafutásával, annak tisztán mutató tükré. Élete viharos, hányatott, mindenképen érdekes és regényes. Mintha Balassi alakjában fölelevenültek volna az ósdi, verőfényes (lovag) középkor alakjai s a troubadourok rég letűnt képei. Balassi szakasztott mása azon lovagköltőknek, kik fönnen hirdették a vitézség, vallásosság és nő-kultusz dicséretét. Büszke ur volt, ki nem felelte el kalandor őseinek, mint Menyhártnak példáját; gyakorta villongott nemesúrsaival, majd ostorként csapkodott a törökre.

Ifjúkorában tanuja volt azon viharos időknek, midőn a magyar a törökkel szakadatlan véres tusában állott. A vitéznek ugyszólván más nem nyújtott biztosságot, mint paripája háta. A nemes ifjak végvárakban csoportosulva igyekeznek a szorongató Ozmán erőnek ellenállani; Balassi is bele éli magát a vitézi életbe és fiatalos könnyűvérrrel magasztalja annak izgató gyönyöreit. Mámoros kalandvágy, a katonáskodással való rajongó eltelttség szól felénk a «Végekről» szóló ismert, derült csapongású énekből:

Vitézek, mi lehet
E széles föld felett
Szébb dolog a végeknél?

Ékes képekben írja le ezen lét örömeit, naiv hiusággal tetszeleg a végvári hősök nyalka pompájában, kik szép fényes sisakkal, robogó ménnel forgolódnak a viadalban. Hirnév és becsület előttük a fő, örvend szívük, ha ellenséget látnak. Erdő a sétáló palotájuk, harez a multságuk, bár halál leselkedik gyakran rájuk s vad madarak gyomra lehet temetőjük. Isten áldását kéri e nemes leventékre.

A vitézi élet magasztalásával összeköti a természet bájaiban való gyönyörködést. A ki-kelet nyiladozása egészséges hangú, üde képekben bővelkedő dalra készíti (In laudem verni temporis):

Áldott szép pünkösdek gyönyörű ideje,
Mindent egészséggel látogató ege,
Hosszu uton járókat könnyebbitő szele!

Te nyitod rózsákat meg illatozásra,
Te a fülemile torkát kiáltásra,
Fákat is te öitöztetsz sokszinű ruhába.

A tavasz szépségeinek esetelése mellett a vallásos érzés is fölesendül lantján: képzet-társulás folytán hálát ad az Urnak, ki mindezt létrehozta. Ékesen szóló bizonyosága lelke finomságának, melyet nem kérge-síthetett el a szüntelen halállal való szembenézés és az eldurvító férfitársaság.

Mindezen költeményeiben általánosságban zengedez Balassi. Az egyéniség erőteljes hangjait hatalmas lyrai szenvedély fakasztotta belőle. Érzelme a középkori troubadourok mély gyökeres lángolása, mely csak a kihunyással enyészik el. Mint Dante Beatricéről, Petrarca Lauráról, Boccaccio Fiamettáról énekel állhatatosan, ugy Balassi érzelmei is egy fenkölt nő lény körül pontosodnak össze, kit Juliának nevez. A temesvári vértanu leánya, Losonczy Anna volt eszményképe. Mig e hölgy viszont érzelemmel hajlott Balassi felé, addiglan a boldog kielégült érzelem akkordjai kelnek lantjáról. Hö vágyakozása, sóvárgó epedés tartja elfoglalva benső világát. Aradozó hévvel írja le. «Találkozás»-át Juliával. Térdet, fejet hajtva köszönti, nélküle élni nem akar, ő lelke óhaja s vidámsága. Bús napjai fölvidultak, csupán azt kívánja, hogy Juliája virágozzék egyre. A hölgy erre elmosolyodott.

Az egyetértés azonban nem volt tartós. Bizonytalan, mivel játszhatta el a esélcsap Balassi választotta kegyét, de tény, hogy viszonyuk meghidegült. A költő szilaj nembánomsággal örvend azon, hogy szabadulhatott és kalitkájából szökött karvalyhoz hasonlítja magát. Hi-mezetlenül kijelenti:

Köll immár énnékem csak jó, hamar agár,
Ifjak házassága, éles szabja, jó madár.
Vitézek közt ülvén,
Kedvem ellen sincsen
Jó borral teli pohár.

De öröme csak látszólagos. A tomboló mámor bódultságából fölocsudván, megismeri el-hamarkodott tette súlyosságát. Küzd szívében a büszkeség és érzelem: e benső tétovázás olyan érzelmnyilvánulásokat sugall, minők százado-kig pártatlanul maradtak irodalmunkban. Elvégre is Juliához való ragaszkodása diadalmaskodik, töredelmesen vallja be botlását.

E modon változtatja meg költészete eddigi alaphangját és leszen a tartós kesergés, búbanat kifejezőjévé, mely Balassit másoktól oly sajátágosan megkülönbözteti. Dalaira hovatovább sötét színezet borul, mely lassankint a kétségbeesés lemondó siralmába megyen át.

Balassi lelke nem igen változatos, dús tartalmu, de azon egy érzelmét, mely eltölti, a fájdalom érzelmét, meghatóan és erőteljesen tudja érvényre juttatni.

Miután látja, hogy Julia közönyös marad közeledési kísérleteivel, szemben keserű «Esdeklést» intéz hozzá: Mihaszna — ugymond élnie, ha neveti gyötrelmeit? Egyfelől édesgeti, másfelől kesergeti, mézes beszédébe mérget elegyít. A vad madarak lépre szállnak, vasat meghajlít a kovács, a gyémánt kicsiszolódik: csak Julia nem hajlik esdeklésére:

Hasztalan volt minden iparkodása, hasztalan megalázkodása. Julia máshoz ment nőül és Balassi ott állott füstbe ment reményei, ábrándjai mellett. Pirulva tapasztalja, hogy megcsalódott, csodálva kell látnia, hogy a tűzben jég volt: Julia elveszett számára. Pedig, hogy esküdözött, kísértette egykor s most így fizeti meg bérét! Keservében Istent kéri, büntesse meg, szenvedjen, ha ő is sinylődik, ne szeresse senki! Előbb hitte volna, hogy elsötétül a nap, színét veszti a virág, mint, hogy Julia hűtellen lesz hozzá. De méltányos boszut áll majd az ég! («Bár ne tudtam volna»).

(Folytatása következik.)

IRODALOM.

Hazafias szavaltok, dalok és indulók. A millennium megünneplése alkalmából a tanulóifjúság használatára egybegyűjtötte Babik József, tanítóképző tanár Egerben. A három képpel diszitett 152 lapnyi terjedelmű gyűjtemény ára füze 50 kr., félvászonban 65 kr., egész vászonban 75 kr.

A Magyar Nyelvőr április száma a következő tartalommal jelent meg: A keresztnevek, fordítása Tóth Bélától. Hogy hangzott nyelvünk az Árpádok korában? Balassa Józseftől. Alany és állomány Kieska Emiltől. Nyelvemlékek irodalma Zolnai Gyulától. Német és magyar szóárak Simonyi Zsigmondtól. Kisebb közleményeket írtak még e számba: Barczány Imre, Bartha József, Berencs János, Bodor Dezső, Bodiss Jusztin, Erdőssy József, Feltóthy László, Halasi Viktor, Horváth István, Kaprinay István, Kiss Ernő, Kóbory János, Kovács Károly, Melich János, Mikó Pál, Paal Gyula, Schäfer Károly, Szini Péter, Szalay Gyula, Szilasi Mór, Sebestyén Károly, Tömlő Lajos, Török Konstant, Weiller Gyula.

A negyedik kötet. Benedek Eleknek, a kitünő mesemondónak öt nagy kötetre tervezett könyvéből a Magyar Mese- és Mondavilág-ból megjelent a negyedik kötet s így bizvást várható, hogy az ezer év ünnepén kezünk közt lesz az öt kötet, mely ezer év mese- és mondaköltését foglalja magában. A negyedik kötet

egyidőben jelent meg a 40-ik füzet, melyben befejeződik a 4-ik és kezdődik az 5-ik kötet. A negyedik kötet 80-nál több mesét és mondát tartalmaz s száznál több illusztrációval Széchy Gyulától. Ugy a nyelv tiszta szép magyarsága, mint a mesemondás dolgában Benedek valóságos virtuóz s a meséket, úgy a mint ő megírja, öreg és ifju nagy lelki gyönyörűséggel és haszonnal olvashatja. A most megjelent negyedik kötetnek is, mint az első háromnak, 3 frt az ára, diszes kötésben, de füzeteként is kapható (egy füzet ára 25 kr.) a kiadó Athenaeumnál s minden könyvkereskedésben.

Ezredéves Magyarország ezimen iskolai használatra és a magyar nép számára gyönyörű emlékfüzetet adott ki az «Eötvös-alap» orsz. tanító-egyesülete. Az emlékfüzetet Ujváry Béla szerkesztette s teljes 3 ivre terjed s tartalma a 18 esinos kép mellett a következő: 1. I. Ferencz József Magyarország királya, kép. 2. Ina, költemény Móra István. 3. A magyarok őshazájáról. Sebestyén Gyula után. 4. Őseink vallásáról. 5. A magyarok Istene, költemény, Petőfi Sándor. 6. A vérszerződés és Etelköz pusztulása, képpel. 7. Hazánk története őseink beköltözése előtt és a honfoglalás. Sebestyén Gyula után. 8. Ezer év, költemény, Ineczdy László. 9. A magyarok első országgyűlése. Árpád halála. 10. Árpád apánk, költemény. 11. Szent István, képpel. Lakits Vendel. 12. Az apostol költemény, Garay János. 13. Kund buvár. Komáromy Lajos. 14. Hunyady János, képpel. Péterfi Sándor. 15. Hunyady, költemény, Czuczor Gergely. 16. Mátyás király, képpel. Péterfi Sándor. 17. Mátyás király áruhában, képpel. 18. Hazám, költemény. Lévy Mihály. 19. Az 1847. évi országgyűlés megnyitása. Móra István. 20. A magyar zászló, költemény. Pósa Lajos. 21. a magyar nemzet ujjaalakítása. Jókai Mór. 22. Ébresztő, költemény. Bajza József. 23. A jobbágy-világ; a jobbágyság felszabadítása, képpel. Komáromy Lajos. 24. Egy nemzeti hadsereg. Jókai Mór. 25. Előre költemény, Pósa Lajos. 29. Szomorú napok. Péterfi Sándor. 30. Az igazság győzelme. Péterfi Sándor. 31. Az ország szive. 32. A király-koronázás. Jókai Mór. 33. Mi a haza?, költemény. Majthényi Flóra. A füzet ára 20 kr. Megrendelhető Lampel R. (Wodianer F. és fiai)-féle könyvkiadó czégnél Budapest, Andrassy-ut 21. sz.

FEJTÖRŐ.

— Rovatvezető: Csizsár József. —

1. Számítási kérdés.

Hány év alatt emelkedik egy község lakóinak száma kétszeresére, ha 100 főre esik 4 főnyi szaporodás? (Csizsár J.)

2. Földrajzi kérdés.

Melyik a vulkánikus Anatmák, fensikon fekvő városa az, mely középpontját képezi az ország iparának és

kereskedelmének; a hasonló nevű szövetséges köztársaság fővárosa? (Hodács Ágost.)

3. Történelmi kérdés.

Ki volt az a spanyol vezér, a ki 9000 emberrel ment el Németalföldre; meghódítván Oszlendét, a németalföldi csapatok főparancsnoka lett? 1621-ben hova nyomult s 1625-ben mit foglalt el? (Csizsár J.)

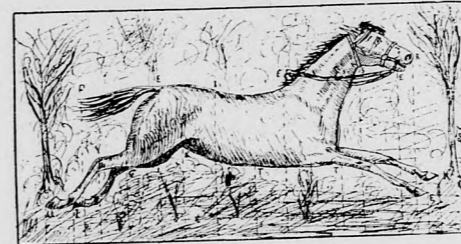
4. Természetrizai kérdés.

Melyik az a kocsános s harangvirághoz hasonló ősi állatka, a mely szabad szemmel vizsgálva, úgy tűnik fel a vízi növényen, mint valami fehér felhőske? Melyik rendbe tartozik? (Spitzer Zoltán.)

5. Vegytani kérdés.

C₁₂H₁₂O₃, minek a képlete ez? Salicylsavas B. naphthylatherből áll; szín, szag és iznélküli jegeczeit képez? 95 foknál forr? (Csizsár J.)

6. Képrejtvény.

A 15. számban közölt fejtörő kérdések helyes megfejtése: Számítási kérdés: $C_{12} = \frac{12 \cdot 11 \cdot 10 \cdot 9 \cdot 8 \cdot 7}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6} = 924$. — Földrajzi kérdés: Rév-Komárom (rév, komp, ár, rom.) Történelmi kérdés: Barbarossa Frigyes 1190-ben Calycadmus várában halt meg. Természetrizai kérdés: A szénczinke sűrű erdőkben tartózkodik, fészket faoduba rakja, a rovarokon kívül megesi még a napraforgó magot, tökmagot, len- és kendermagot. Ásványtani kérdés: A realgar (arsensulfid) zsírfényű, hajnalpiros. Előfordul: Felsőbánya, Kapnik, Tajován, Svájcban és Nápolyban. Tűzijátékok készítésére használják.

Helyesen megfejtették: Gunszt László, Lindauer Ferencz, Weiszkopf Rezső, Berkovics Miklós, Breier Lipót, Perhács Sándor, Breier Lajos, Perl Jenő, Szatmári Zoltán, Kerékgyártó László, Hodács Ágost, Spitzer Zoltán, Brüll Imre, Szlankay Géza, Kukuberger Henrik, Hirsch Jenő, Janky József, Kvapil Jenő, Kovács János, Schmauer Ferencz, Hebeý Géza, Laufer Ignác, Mórocz János, Konez József, Perl Ferencz, Janek József, Makovszky Nándor, Kálmán Lajos, Pártényi János, Richa József, Schreiber Endre, Hermann Győző, Schönhofer Miklós, Spitzer Lajos, Hegedüs Ferencz, Taubinger János.

A kitűzött jutalomkönyvet Berkovits Miklós gymn. tan. (Tatán) nyerte el.

VEGYESEK.

A bekötési táblákra még mindig jönnek megrendelések. Olyanok küldtek be pénzt, akik előzetesen nem jelentkeztek, a kik pedig jelentkeztek azok pénzt nem küldtek. Mi azoknak a példányait, a kik felszólításunkra nem küldték be a pénzt, azoknak küldtük, a kik időközben jelentkezés nélkül pénzt küldtek. Ezért az illetők, valamint mások sem kaphatnak táblákat, mert megrendelt összes készletünk elfogyott. Ujabb megrendelésekhez pedig legalább egy hónapra van szükség.

Tanulók emlékérmé. «A magyar tanítók kaszinója» a népoktatási intézetek tanulóinak számára millenniumi emlékérmét készített oly végből, hogy ezen emlékérmét a népiskolai tanulók megszerezvén az ezredév alkalmából rendezendő iskolai ünnepélyen feltűzve viseljék, ily módon a millenniumi iskola ünnepély az ifjuság lelkére — külső eszközök által is minél megragadóbbá tétessék s maradjon az ifjuságnál egy állandó emléktárgy, a mely a későbbi időben is visszaidézi emlékébe a szép ünnepélyt. Czélja továbbá a tanítók kaszinójának ezen emlékérmé terjesztésével, hogy a magyar tanítóság társadalmi törekvéseihez némi anyagi eszközt szerezzen. Ugyanis a kiadó-czég minden elárusított darab árából (egy érem ára 10 kr.) 20%-ot vagyis 2 krt a «Magyar tanítók kaszinójának házépítési alapja» javára ajánlott fel. A megrendelések a «Magyar tanítók kaszinójához» intézendők, esetleg lapunk szerkesztősege utján is eszközölhetők.

A szatmár-németi ev. ref. főgymn. 40 tanulóval részt vesz az országos tornaversenyen. Vannak a jelentkezők közt oly tanulók, kik nem képesek a 20 frtnyi költséget teljesen megtéríteni, azokról úgy gondoskodott az intézet tanári kara, hogy első sorban felszólítja az ifjusági segélyegyletet adakozásra, másodsorban felkeresi a tanári kar által az intézet pénztárát és harmadsorban felszólítja adakozásra a város és vidéke közönségét. Regéczy Sándor torna-tanár ur a legnagyobb buzgalommal és fáradhatlanul azon küzd, hogy az intézetnek dícsőséget hozzon. A tanulók meglátogatják a kiállítás és a főváros nevezetességeit.

Milleniumi fák. A kaposvári áll. főgymn. ifjusága követve az ország többi középiskolájának példáját, szombatn d. e. 11 órakor millenáriusfákat avatott fel. Az ünnepély lefolyása a következő volt: Délelőtt 11 órakor kivonult az ifjuság az új gymn. gyönyörű telkére, lelkes tanárainak vezetése alatt. A rögtönzött ünnepély első pontját a Szózat elénekzése képezte, a

lyet levett kalappal, áhítatos hangon a szabad ég alatt énekelt el az ifjuság. Ezután Danilovics igazgató ur lelkes hangon ecsetelte ez ünnepély jelentőségét, különösen lelkére kötötte az ifjuságnak, hogy e millenáris fákat gondosan ápolják. Majd a dörgő éljen lezajlása után Szeyvarth VIII. oszt. tan. egy lendületes ódát szavalt el. Ekkor az igazgató ur az öt első osztálynak a hét vezérről elnevezett fákat jelölte ki (lévén két parallel oszt.) A VI. oszt. Arpád; a VII. Szt. István; a VIII. I. Ferencz József-ről elnevezett fát kapta. A tanári kar pedig a «Szabadság» fáját vette ápolása alá. Most minden egyes osztály fája köré csoportosulva, nagyjainkat éljenezte. Nagy feltűnést keltett, mikor a VII. oszt. tanulóinak köréből Bergl Izidor előlépve, lelkes hangon és nagy tetszéssel elszavalta: Szabolcskának «Ezerév határán» című lendületes ódáját. Majd Székely Sándor VIII. oszt. tan. elszavalta saját ódáját. Az ünnepélyt a Hymnusnak ájtatosságát keltő hangjai fejezték be.

A szatmári kir. kath. főgymnasium 46 tanulóval vesz részt az országos tornaversenyen. Az ifjuságot kísérik Erdélyi Imre tornatanáron kívül Ratkovszky Pál igazgató. Jaskovits József és Ruprecht Alajos tanárok. A tanulás és versenyek itt is folynak.

Zárógyűlés. A bajai criszt. főgymn. Tóth Kálmán önképző-köre ápril. 26-án tartja zárógyűlését, melynek műsora a következő: Marche militaire, Schubertől. — Zongorán négy kézre. Melles Annuska k. a. és Boriszák István, VIII. oszt. tan. Elnöki beszéd. Mire oktat magyar nemzetünk történetének nagy multja? — Tartja Török Konstant tanár. A tündérkirály és a hold, svéd népballada. — Énekli a főgymn. énekkar Szavalatok. Ezer év ünnepén, Kemenes Ferencztől; szavalja Erhart Károly, VI. o. t. Az elhagyott anya, Vörösmartytól; szalja Schöber Béla, VI. o. t. Bölcső-dal, (Berceuse) Grieg- és Pizzicati ballet «Sylvia»-ból, Delibestől. — Zongorán, Hesser Andor, VI. o. t. Magyar népdalok, előadja a főgymnasium énekkara. Főjegyzői jelentés, (részlet egy pályaműből.) Roheim Jenő, VIII. o. t. Intermezzo sinfonico a «Parasztbecsület»-ből, Mascagnitól. — Elődják Scherer Sándor, III. o. t. (hegedűn), Alföldi László, VI. o. t. (zongorán), Boriszák István, VIII. o. t. (harmoniumon). Alelnöki záróbeszéd. — Tartja Tomcsányi Béla, VIII. o. t. Királyinduló, Huber Károlytól. — Zongorakisérettel a főgymn. énekkar.

Szerencsétlenség tornaszat közben. Sajnálatos szerencsétlenség történt minap a győri főreáliskola tornatermében. Purgly Emil, Purgli Mihály földbirtokos fia, magasugrást produkált, a mi azonban eséssel végződött és oly szerencsétlenül, hogy a szegény tanuló lábát kitörte. Azonnal gondos ápolás alá vették a most súlyos beteg tanulót.

Szerkesztői telefon.

K. Henrik. Szfehérvár. Livius busdala is elődei sorsára jutott. A Tört. album első köteté 2 frtért megrendelhető a kiadóhivatalban. Az isk. év június 15-én végződik. **Bender E.** Losoncz. Fölveszik. **Kérdézősködő.** 1. Forduljon a kiadóhivatalhoz. 2. Küldhet. **V. B. T.** Magának is ez szól. A hányat meg tud fejteni. **H. T.** Eperjes. A pénzt küldje be, de a szerkesztő nevére címezve, akkor megkapja; a hiányzó számokata kiadóhivatal küldheti meg. **Sz. J.** Debreczen. Tévedés volt. **Nagy György.** Önnél is. **Brüll J.** Jászberény. Tessék a kiadóhivataltól megkérdezni, mi nem tudjuk, hogy kinek az előfizetése érkezik be, akármi van a címzalagon nem baj, a fő az, hogy a lapot rendesen kapja. **D. L.** Győr. Az egész ország fel van osztva távolság szerint vasuti zónákra, hogy mely város hányadik zóna, azt a vasuton vagy bármely menetrendből megtudhatja. **Gruber V.** Pécs. Tessék a kiadóhivatalnak megírni, hogy januártól júliusig fizetett elő s kérje az összes számokat. Az első öt szám azonban, úgy tudjuk, teljesen elfogyott. Ujra nyomatni nem fizetné ki magát, legalább 200 frtba kerülne. **J. K.** Mai irodalom rovatunkban megtalálja a feleletet. **Albus.** Olvassa el a Beöthy Zsolt képes irodalom történetében Alexander Bernát cikkét. **B. I.** Az «Ezer év» igen gyöngye dolog. **B. J.** Bpest. Unokahuga. **2591.** előfizető. Nincs ok, hogy az álneves író, ha igazton jár és dolgozata jó, miért ne nevezze meg magát. A miért bujkált sorsát megérdemelte. A vers végtelenül szellemtelen és döcögős, kiméletből sem idézünk belőle. Hát rim ez: Hisz tudod ki az — a nagy fák alatt, ne feledkez ám meg — könnyen elfelejthetsz . . . stb. Önnél nincs tudósítónk, ha beküldi a tudósításokat közölni fogjuk, a tört. album következő ivaiben a történelem folytatódik. **Felolvasó.** Egy pár legutóbbi közleményünkben tömérdek anyagot talál, más forrást nem ajánlhatunk. **R. F.** Jászberény. Tudósítónknak elfogadjuk. **Marjay Ö. N.** Léta. Hogy Debreczenben mikor lesznek a magánvizsgák, azt csak az illető intézetek igazgatói mondhatják meg, forduljon közvetlenül hozzájuk. **Cs. P.** H.-M.-Vásárhely. Azoknak a hangoknak a kiejtése az: aj, eu, au, ej. A másik kérdést illetőleg forduljon bármely papnevelőintézet igazgatójához. **Stern M.** Losoncz. Márcz. 15-ig nálunk nem jelentkező, az ápr. 10-én elküldött pénz daczára sem kaphat bekötési táblát, mert a maga számára a fentebbi okból nem rendeltünk. Pénzét a kiadóhivatal, mert oda küldte s nem a szerkesztőségbe, bizonyosan visszaküldi. **H. Gy.** Debreczen. A jelgés levélbe a szerző neve s az előfizetést igazoló címzalag jön. A másik kérdésre a kiadóhivatal adhatna felvilágosítást. — **Többször** kérdésre a jövő számban.

TANULÓK LAPJA

A KÖZÉPISKOLAI IFJUSÁG SZÁMÁRA.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Megjelenik minden vasárnap.

SZERKESZTI:
Dr. RUPP KORNÉL
főgymnasiumi tanár.

Kiadja a „Kosmos” müintézet, kő- és könyvnyomda és hírlapkiadó részv.-társ.

SZERKESZTŐSÉG:
Budapest, IX., Soroksári-utca 31
KIADÓHIVATAL:
Budapest, VI., Teréz-körcut 23. sz.
HIRDETÉSEK
felvétetnek és jutányosan számíttanak

Uj ezerév hajnalán.

Első óráiban az uj ezernek
Hozzad sóhajtunk, kérve, esdekelve:
Hogy adj erőt munkánkra, Istenünk!

Add, hogy megértsük mind, amit jelenthet
S a mit kíván az uj honfoglalás!
S megértve, teljesítsük úgy, miként
A mult ezernek első hajnalán élt
Nagy őseink tették meg tisztóket!

És, mert az ember bármilyen nagyra törne,
Ha nem segited, dolga hasztalan:
Oh hát segíts az ujjabb ezredévben,
A mint segített eddig, jó Atyánk!

Hogy eltelve a másik ezredév is
Kik akkor élnek, áldják majd nevünket
S örvendve zengjék nagy jószágodat!

Kik élnek itt e bérezővezte honban,
Vallásra, nyelvre bár külön külön,
Hadd egyesítse mind a hon szerelme,
Egy célra: «Nagygyá tenni a hazát!»

Oh távolítsd a pártos rút vizsálynak
Zord szellemét a lelkek hajlokából!
Áldásod áraszd termő téreinkre:
Gyujtsd föl szívünkben, oh a honszerelmet,
Munkára, tette lelkésítsen az:

Husz Lajos.